

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 octombrie 2013, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Tit 3.4-7: „*Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru, pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice*” (...).

Fratele Schmidt: Dumnezeu! Atotputernic, privim la Tine în acest ceas de har pe care ni l-ai dăruit, ca să ne deschidem gurile și să Te proslăvim și să Te lăudăm. O, Doamne! Îți mulțumim fiindcă bunătatea Ta, bunătatea Dumnezeului și Salvatorului nostru ni s-a arătat și nouă. Tu ne-ai acordat harul Tău. Îți mulțumim, Dumnezeule mare, fiindcă Tu, din Est, din Vest, din Sud și din Nord, din toată lumea Tu ai adunat oameni și încă aduni și chemi oameni. Ei vin de pretutindeni la Tine, o, Doamne, la Tine, Dumnezeul cel viu; nu la niște oameni, ci la Tine, la Singurul Dumnezeu adevărat și drept. Îndurarea Ta ni s-a descoperit și nouă. Doamne, Îți mulțumim fiindcă prin Cuvântul Tău și prin Duhul Tău noi toți am fost născuți din nou. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt pe care L-ai dăruit. Îți mulțumim fiindcă știm că a fost turnat din belșug prin Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru. Te rugăm dăruiește harul, astfel ca nădejdea noastră să fie în Tine; noi să nu fim dezamăgiți în nădejdea noastră. Tu să dăruiești totul spre lauda și cinstea Numelui Tău. Îți mulțumim! Fii cu noi și în dimineața aceasta. Tu să ne vorbești prin Cuvântul Tău cel sfânt. Doamne Isuse, unge buzele prin care vei vorbi. Doamne al cerului, noi am venit în acest loc ca să auzim ce dorești să ne spui Tu.

Fie-Ți milă de noi! Fie-Ți milă de noi! Îți mulțumim în scumpul Tău Nume, al lui Isus Hristos! Amin.

Rămâneți în picioare. Va avea loc binecuvântarea unor copilași. Părinții să vină în față; să cântăm o cântare [...].

Fratele Frank: Amin. Amin. Luați loc. A Domnului Dumnezeuului nostru să fie toată slava, în special pentru ceea ce a avut loc aseară în acest loc. Dumnezeu a făcut lucruri mari. Noi ne închinăm Lui. Este frumos dacă suntem atenți, dacă ascultăm, dacă credem și dacă primim prin credință tot pentru ceea ce ne-am rugat. Fiindcă știm că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin” în Isus Hristos, Domnul nostru, prin noi.

Apoi avem și niște cereri de rugăciune, în special pentru sora noastră scumpă din Italia. Nu este ușor, acolo unde medicii fac o operație și după aceea situația nu se îmbunătățește și apoi vine necazul. Puteți să vă închipuiți, ei au întrebat: „Oare de ce sunt eu lovit de acest necaz? Oare de ce chiar eu trebuie să merg pe această cale?”.

Așa cum am spus ieri, spunem și astăzi, dorim să ne aducem aminte de toți aceia care sunt nevoiți să treacă prin încercări, fie duhovnicești, fie trupești sau pământești. Și este convingerea mea că trebuie să vină momentul în care noi trebuie să rostim Cuvântul la porunca Domnului. Nu la inițiativa noastră, ci prin descoperire, să primim din partea lui Dumnezeu ce trebuie să fie spus și ce trebuie să fie făcut.

Astăzi, foarte scurt, îi vom ruga pe câțiva frați, un frate din Brazilia, un frate din Portugalia și un frate din Republica Congo sau și din Angola, să spună câteva cuvinte; să nu citească nimic, ci doar să transmită saluturi. Noi facem aceasta din convingere, fiindcă știm că Dumnezeu v-a condus în acest loc și voi dați mai departe ce ați primit din partea Domnului.

Am primit multe saluturi, aici am o listă întreagă. Am uitat notițele cu telefoanele pe care le-am primit. Vă rog să mă iertați. Saluturi [...]. Lista cu telefoanele pe care le-am primit astăzi, n-o am

aici. Le-am notat pe toate... sper că nimeni nu este supărat pe mine. Frați și surori, doresc să mai fac cunoscut că în timpul acesta putem găsi totul pe internet. Chiar și aceste reviste despre care am scris în scrisoarea circulară; trebuie doar să apăsați câteva taste, scrieți adresa revistei „Science” și data, și aveți tot articolul pe ecran; sau scrieți „Life”, 17 mai 1963 și apare întregul articol. Dacă alegeți tema dorită atunci aveți tot articolul pe ecran.

Încă ceva, chiar și fotografia fratelui Branham care este în Washington, pe care am văzut-o cu ochii mei în Washington, pe 18 decembrie - trebuie doar să o căutați în internet și deodată aveți toate informațiile cu fotografia, cu stălpul de foc deasupra capului fratelui Branham, în biblioteca Congresului¹.

Puteți găsi totul pe internet, indiferent despre ce temă este vorba. La fel este situația cu ceea ce se întâmplă în Ierusalim, totul se poate găsi în internet. Apăsați câteva taste și deodată aveți titlul: „Odaia de Sus din Ierusalim, va fi predată catolicilor”. Toate informațiile de care avem nevoie și pe care trebuie să le punem pe o bază biblică, toate le puteți găsi în internet; toți pot să le aibă și să le caute.

Încă niște informații generale... În fiecare trimestru avem posibilitatea să publicăm o fotografie din adunările noastre, în una din publicațiile principale din Germania; acestea sunt citite în tot Berlinul și de către toți politicienii. Acest bărbat este un lutheran, dar el a venit direct în Krefeld, a fost aici o dată. Eu am participat la un congres și el m-a rugat să vorbesc acolo. Eu am fost la un congres acolo și el m-a rugat să vorbesc acolo. Și de atunci el spune: „Frate Frank, chiar dacă eu merg pe o altă cale, totuși eu știu că tu ai primit o chemare de la Dumnezeu”. Vom vedea cât va mai dura. Aici, în ultima ediție, chiar pe prima pagină, avem poza din Kinshasa, unde au fost adunați peste opt mii de oameni. Așa cum am spus-o deja ieri, noi eram cu un taxi în drum spre aeroport și mi s-a spus că acolo sunt câțiva frați care mai au câteva întrebări. Și acolo n-au fost doar niște frați care au pus

¹ <http://www.loc.gov/pictures/item/95512174/>

întrebări, ci s-au adunat aproximativ opt mii de oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Frați și surori, într-adevăr, trăim într-un timp foarte minunat, trăim în perioada cea mai importantă din istoria omenirii. Dumnezeu Își duce la împlinire lucrarea Lui de răscumpărare.

Înainte să pătrundem în Cuvânt, aș dori să spun ca frații fie frații să salute scurt sau să se roage și să mulțumească lui Dumnezeu. Fraților, vă rog veniți acum în față. Cine dorește să vină? Doar câteva cuvinte și după aceea următorul.

[Vin pe rând trei frați din Brazilia, Portugalia și Rusia, spun câteva cuvinte și spun saluturi (...)]. Mulțumesc. Mai este încă un frate care vrea să mai spună ceva, din Republica Congo sau Angola? Nu mai vine nimeni...

Frați și surori, așa cum am spus-o deja, noi trăim într-adevăr într-un timp deosebit. Și voi aveți înțelegere pentru faptul că eu trebuie să împlinesc însărcinarea divină într-un mod serios. Eu sunt conștient de răspunderea pe care eu o port. În alte privințe, eu n-am niciun fel de probleme sau necazuri, doar ca Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui împreună cu noi toți. Și ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul descoperit al Domnului, Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp, să fie uniți cu Dumnezeu în interiorul lor, să creadă biblic și să facă voia lui Dumnezeu, în ascultare.

Astăzi voi citi dintr-o predică a fratelui Branham - o afirmație a fratelui Branham, o învățătură foarte deosebită, pe care el a dat-o în predica „Puțuri crăpate” („Broken cisterns” – lb. engl.) din 26 iulie 1964. Aici este vorba despre o discuție cu Lee Vayle, care a fost împreună cu fratele Branham ani de zile. Acolo este vorba despre întrebarea: „Care este semnul adevărat că noi am primit Duhul Sfânt?”.

Noi toți știm ce este învățat pretutindeni și ce este susținut în special în mișcările acestea penticostale și carismatice, care acum numără peste cinci sute cincizeci de milioane de oameni pe întregul pământ. Toți se consideră mântuiți, este multă muzică în adunările lor și susțin că ar vorbi în alte limbi. Și împreună cu fratele Menard, noi am acceptat diferite invitații, fie că era în Taipei sau în America de

Sud; acolo, pe platformă, am văzut tot felul de lumini albastre, roșii, ș.a.m.d, multă muzică, iar femeile erau îmbrăcate ca la dans, apoi auzai „Aleluia” și apoi mai urmau „diferite limbi”... Și toți merg pe căile lor proprii, toți au învățăturile lor proprii, toți cred și fac ce vor și au impresia că au primit confirmarea din partea lui Dumnezeu. Ei se simt confirmați în starea lor și susțin: „Dumnezeu ne-a dat Duhul Său, deci totul trebuie să fie în ordine cu noi”.

Dar dacă ne gândim că până și aceora care au prorocit și au scos draci, care au avut daruri, li se va spune în ziua aceea: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine*”. Dacă știm acest lucru, atunci trebuie să spunem adevărul. Și aici fratele Branham, într-adevăr, într-o vedenie, direct într-o vedenie, el a primit răspunsul din partea Domnului.

Eu citesc aici de la pagina 12, el a zis; aici este vorba despre semnul în mișcarea penticostală și carismatică: „El a spus: «Nici eu nu cred, deși așa am fost învățat. Care crezi tu că ar fi o dovadă?» Am răspuns: «Dovada cea mai desăvârșită la care mă gândesc eu, este dragostea». Și m-am gândit că sună destul de bine. Noi am continuat să discutăm despre aceasta”. După aceea vine acea observație pe care doresc s-o scot în evidență: „Dar într-o zi DOMNUL m-a corectat, într-o vedenie. EL mi-a spus că aceia care pot primi Cuvântul au dovada Duhului Sfânt. Dovada nu este nici dragostea, nici vorbirea în limbi, ci dovada este primirea Cuvântului”. Acesta este un lucru extraordinar. Apoi urmează: „«Când Duhul Sfânt vine peste voi, atunci El vă va descoperi aceste lucruri despre care v-am învățat Eu și vă va arăta lucrurile viitoare». Aceasta este dovada veritabilă a Duhului Sfânt. Niciodată până acum, El nu mi-a spus ceva greșit. Aceasta este dovada Duhului Sfânt: cine poate crede Cuvântul”. Acesta este un lucru extraordinar.

Noi credem, într-adevăr, în toate darurile duhovnicești și ne-am dori așa cum a spus-o Pavel: „... *eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți. Aș dori... mai ales să prorociți*” [1 Cor. 14]. Și oricine citește 1 Cor. 13, acolo este scris despre dragoste de nouă ori; de nouă ori este vorba despre dragoste: „*Și chiar dacă... aș cunoaște toate tainele și... aș avea toată credința*”. Acolo totul este enumerat și

dragostea este scoasă în evidență. Dar despre ce fel de dragoste este vorba? Dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, este dragostea pentru adevăr - dragostea pentru adevăr, legătura cu ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Și așa cum Domnul nostru... Mai întâi a fost o făgăduință că va veni Sămânța care va zdrobi capul șarpelui. Dar după aceea a fost Cuvântul: „La început a fost Cuvântul”. Și după aceea Cuvântul acesta a devenit trup și a locuit printre noi. Și dacă citim mai departe în Sfânta Scriptură, fie în Matei 13 sau Marcu 4 sau Luca 8: Cuvântul este Sămânța, Cuvântul este Sămânța; Sămânța dumnezeiască este Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceasta noi am spus-o de câteva ori în acest loc. Când Cuvântul trebuia să devină trup, îngerul Gavril a venit și a dat făgăduința Mariei. Și în acel moment când ea a crezut făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o în Cuvântul Lui: „*Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune Numele Emanuel*” [Is. 7.14] - când s-a împlinit timpul, când a sosit acel moment și Maria a crezut, atunci Duhul Sfânt a venit peste ea și Cuvântul a devenit trup și Fiul lui Dumnezeu a fost născut. Această Sămânță a fost descoperită.

Frați și surori, la fel este situația și cu noi. Mai întâi Cuvântul făgăduinței și după aceea noi credem Cuvântul făgăduinței; după aceea vine Duhul făgăduinței peste noi, ca acest Cuvânt să fie adevărat în noi, să devină o realitate în noi, în viețile noastre, astfel ca acest Cuvânt să nu fie scris doar în Scriptură, ci să se împlinească și să se poată descoperi în noi și prin noi.

Dragii mei, nu putem fi suficient de mulțumitori pentru faptul că putem crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, că putem primi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, știind că acest Cuvânt este o Sămânță care a fost plantată în inimile noastre. Și ceea ce seamănă omul, aceea va și seceră. Oricine primește Sămânța adevărată a Cuvântului în inima lui, va recolta ce spune Dumnezeu și va avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Unii se poticnesc de faptul că îl amintim din când în când pe fratele Branham. Noi îl amintim și pe Pavel și pe Petru și pe Moise și pe Avraam. Să ne gândim, pe scurt, la ceea ce s-a întâmplat deja în

Vechiul Testament; noi putem reciti totul. În timpul lui Avraam a fost o foamete mare, dar aceasta nu a fost singura. Și în timpul lui Isaac a fost de asemenea o foamete; în timpul lui Iosif a fost o foamete foarte, foarte mare și după aceea a urmat depozitarea hranei; apoi avem o descriere a lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu atunci. Și este scris că toată populația pământului a venit, ca să supraviețuiască. Într-un singur loc a fost atâta hrană, încât toată populația pământului să poată supraviețui. Voi toți știți ce a făgăduit Dumnezeu. Când au venit acești șapte ani, atunci într-un an ei au avut o recoltă de șapte ori mai mare în comparație cu un an obișnuit. Dumnezeu a avut grijă întotdeauna ca oamenii să-L asculte și să facă tot ce a spus El. Și atunci Dumnezeu a făcut tot ce a făgăduit. Dar acum totul merge un pas mai departe, totul se poate citi. Și eu nu spun aceasta din pricina mea, ci o spun la plural, din pricina noastră. În Iosua 1.11 este scris: „*Pregătiți-vă merinde*”. Când a fost aceasta? Atunci când Cuvântul lui Dumnezeu era în chivot și urma să aibă loc trecerea prin Iordan, atunci Dumnezeu a avut grijă ca nu doar Cuvântul legământului [să fie în chivot], ci și poporul să-și pregătească merinde.

Frați și surori, eu repet aceasta nu doar din pricina mea. Frații m-au întrebat² despre aceasta. Pe 2 aprilie 1962 Domnul a vorbit de asemenea la plural³: „*Pregătiți-vă merinde*”. Și după aceea prorocul a zis, la singular: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”. Frați și surori, noi într-adevăr am ajuns într-un punct deosebit. Și știm că omul lui Dumnezeu nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie să

² Întrebarea a fost: „Preaiubit frate Frank, în legătură cu făgăduința acestui ceas, referitoare la hrana la vremea potrivită, te rog fă o clarificare în ceea ce privește cuvintele și versetele folosite de Domnul atunci când ți-a vorbit. A folosit El numai Matei 24.45 sau Matei 24.45-47?”. Răspunsul fratelui Frank: „Dragă frate în Hristos, Domnul a spus deslușit, «Matei 24, versetele 45-47».” – n.ed.

³ Fratele Frank a mai spus: „Ca să înțelegi corect: pe 2 aprilie, Domnul a vorbit la plural: «...sorgt euch win...» așa cum găsești scris în Iosua 1:11. Profetul a vorbit la singular: „... hrana pe care trebuie s-o depozitezi tu ...” Astfel, ambele [exprimări] sunt corecte. Fără să știu că mă vei întreba, eu am amintit ambele versiuni în noua noastră scrisoare circulară din octombrie 2013, la pagina 12” – n.ed.

fie vestit în forma originală și să fie crezut în forma originală. Nu este permisă nicio interpretare, nicio adăugare, ci doar Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu.

Aici, în Tit, tocmai am citit, dar în cap. 1.1 scrie: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia* („care este dovedită printr-o purtare evlavioasă” – lb. germ.)”. Acest cuvânt este adresat aleșilor lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor merge pe căile lor proprii. Dar toți aceia care fac parte din poporul lui Dumnezeu, sunt chemați afară acum, puși la o parte, sfințiți, curățați și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Noi cu toții așteptăm această revenire. Nimeni nu cunoaște timpul sau ceasul, dar așteptăm, pe baza împlinirilor profeției biblice, ca această revenire să se întâmple în scurt timp. Și totuși rămânem cumpătați: cei care doresc să se căsătorească, s-o facă, cine dorește să învețe ceva, s-o facă. În viața naturală noi să rămânem niște oameni normali și cumpătați. Este și rugăciunea mea: să nu se ivească în mijlocul nostru niciun caz când oamenii să facă vreo prostie care să ajungă în presă. Dumnezeu să-Și țină mâinile Sale ocrotitoare peste noi, ca să rămânem întregi la cap, corecți în inimă și să-L credem pe Dumnezeu și în acest mod să ne trăim pregătirea. Nimeni dintre noi să n-o ia razna. Și un frate care este aici nu mai trebuie să se întoarcă aici.

Apoi, în Tit 1.2 este scris: „*În nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă*”. Dumnezeu a făgăduit-o înainte de veșniciei și prin harul Său ne-a dăruit-o nouă. Făgăduința s-a revărsat în realitatea dumnezeiască. Noi am primit o iertare deplină prin harul lui Dumnezeu, așa cum am citit-o aseară în diferite versete biblice și noi am trăit aceasta. Dar uitați-vă aici, întotdeauna este vorba despre făgăduință. „Așa cum a făgăduit-o Dumnezeu înainte de veșniciei”, apoi, „când s-a împlinit timpul”; „când s-a împlinit timpul” atunci s-a împlinit și făgăduința. Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și totul s-a împlinit exact așa cum au spus-o dinainte toți prorocii. La fel este situația și în timpul nostru.

Vers. 3: „*Ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui* („la vremea hotărâtă de El” – lb. germ.), *prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru*”. Voi puteți să citiți mai ales în Fapte 13, unde Pavel spune pe scurt ce s-a întâmplat și tot ce a fost făgăduit în Vechiul Testament și cum a avut loc împlinirea în Vechiul Testament. „El Și-a descoperit Cuvântul Său la vremea Lui”. Astăzi accentul este pe „Cuvântul Lui”. „Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor”.

Și dacă aici este spus: „Într-o zi Domnul mi-a arătat într-o vedenie și m-a corectat”. Fratele Branham s-a gândit și el la faptul că dragostea este lucrul cel mai înalt și că dragostea ar fi dovada. Dragostea își are locul ei. Și să fim cinstiți, dacă darurile Duhului nu sunt îmbrăcate în dragoste, atunci totul o ia razna și este un nimic, atunci totul este o aramă zăngănită, un sunet gol care n-are nimic în spate, atunci oamenii o fac pe baza propriei inițiative, darurile sunt folosite cum vrea omul.

Dragostea își are locul ei. Frați și surori, dacă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată într-adevăr în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, atunci noi am primit accesul la Cuvântul lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu ne unește cu Dumnezeu și ne unește de asemenea cu tot ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui. Atunci vedem și deosebirea între ungere și pecetluirea cu Duhul Sfânt. Mulți sunt unși. Dar numai cine a primit Cuvântul adevărului și l-a crezut poate să fie pecetluit cu Duhul Sfânt. De aceea, fratele Branham, în această predică a vrut să spună corect totul pentru ca nimeni să nu-și închipuie ceva: „Dumnezeu ne-a binecuvântat, noi am primit totul, suntem bogați nu avem nevoie de nimic”. Nu, nu! Aici este spus: „EL mi-a spus că aceia care pot accepta Cuvântul au dovada Duhului Sfânt. Dovada nu este nici dragostea, nici vorbirea în limbi, ci dovada este primirea Cuvântului”. Și încă o dată: „Aceasta este dovada Duhului Sfânt: cine poate crede Cuvântul, cine poate să-l primească, are dovada Duhului Sfânt”.

Puteți voi să-l primiți? Atunci sunteți născuți din Dumnezeu. Și Cuvântul este Sămânța lui Dumnezeu și această Sămânță a fost

semănată în voi. Voi ați ieșit afară din toată încurcătura și ați fost sfințiți în Cuvântul adevărului și ați primit legătură cu Dumnezeu, prin harul Său.

Ce frumos că aici este scris: „*El Și-a descoperit Cuvântul Lui la vremea hotărâtă de El prin propovăduire...*, prin propovăduire”. Și atunci ne gândim la Isaia 53, la Rom. 11: „Cine a crezut propovăduirea noastră? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”

Frați și surori, în adâncul inimii mele, sunt convins că toți aceia care în acest timp au primit și cred Cuvântul făgăduinței, fac parte din Biserica Mireasă a Mielului. Și Domnul va ajunge cu noi toți la țintă, așa cum a putut să scrie Pavel. Noi care avem această țintă în inimile noastre dorim să ne îndreptăm privirile spre El.

Cum a făcut Dumnezeu cunoscut planul Său în timpul nostru? Prin propovăduire. Dumnezeu a pronunțat o însărcinare.

Dacă doriți s-o recitiți, de asemenea de la Washington... Când Domnul Se coboară în stâlpul de foc și mărturisește că „acesta este omul pe care Eu l-am rânduit să fie prorocul Meu, să vestească poporului Meu, Cuvântul Meu”, atunci noi spunem „Amin”. Și când s-a întâmplat aceasta? La timpul hotărât de Dumnezeu. Nu în urmă cu cinci sute de ani; toți au fost niște oameni mari au lui Dumnezeu, fără îndoială, toți au avut locul lor. Un Martin Luther, un Zwingli, Hus, toți oamenii lui Dumnezeu și-au avut locul lor și și-au dedicat viața lor Domnului, astfel încât Cuvântul să poată fi tradus și răspândit în lume. Dar pentru că noi, acum, am ajuns în această ultima perioadă profetică a timpului, de aceea Cuvântul profetic a trebuit pus pe sfeșnic în toate detaliile lui, astfel încât noi cu toții să fim învățați de Dumnezeu, să fim introduși în Cuvânt. Și atunci nu mai este necesar ca un frate să-l învețe pe celălalt, atunci nu mai este nevoie de o adunare după adunare, atunci nimeni nu trebuie să meargă afară și să tragă pe cineva deoparte și să îi mai spună ceva. Cine face aceasta, cu acela Dumnezeu nu a vorbit în adunare. Dacă Dumnezeu ne-a vorbit în adunare atunci plecăm în liniște afară, mulțumitori.

Dar o mai spun odată: oricine mai are dorința să predice ceva afară, ar trebui ca data viitoare să rămână acasă, frați și surori, sau

respectivul să se supună brațului puternic al lui Dumnezeu. În acest loc nu unul îl învață pe celălalt; în acest loc noi cu toții suntem învățați de Dumnezeu. Aici este predicat Cuvântul, Cuvântul care a fost la început.

Și dacă citim toate predicile fratelui Branham... Noi am spus-o deseori în acest loc: nu este scris că: „mesagerul va împlini totul”, ci mesajul care i-a fost încredințat lui. De aceea, noi respingem glorificarea unui om – o respingem în totalitate. Nu putem intra în mai multe detalii, ca să nu ne facem de râs în public, dar ceea ce se face cu fratele Branham, este același lucru care s-a petrecut pe vremea lui Moise, când israeliții au dansat în jurul vițelului de aur. Dar ce a făcut Moise? El a sfârșit acel vițel. La fel trebuie să se întâmple și astăzi. Noi dăm toată slava numai lui Isus. Și El este în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

De asemenea, trebuie să subliniem: oricine a înțeles slujba unui om al lui Dumnezeu, acela va înțelege corect și Matei 17. [Acolo erau] Moise și Ilie, dar când slava lui Dumnezeu S-a coborât și norul supranatural s-a arătat și a răsunat glasul, deodată Ilie și Moise nu au mai fost văzuți. Așa este scris: „*Ei au ridicat ochii, și n-au văzut pe nimeni decât pe Isus singur*” [Matei 17.8]. Moise și-a avut sarcina lui ca și Avraam; Ilie a avut-o pe a lui, da. Dar în momentul când Domnul S-a descoperit într-un mod supranatural, a rămas Unul singur și aceasta este Isus Hristos, Domnul nostru și numai Lui I se cuvine toată slava în vecii vecilor.

În Galateni 1 apostolul a scris despre ceea ce i-a dictat Dumnezeu să scrie. Gal. 1.11-12: „*Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească*”. Deci nu este o dovadă de obârșie omenească. În v. 12: „*pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos*”. Acest bărbat învățase, mai înainte, la picioarele lui Gamaliel, dar el a trebuit să uite totul, a trebuit să facă un început nou din acel moment când a primit această chemare cerească. De aceea a putut el să scrie; pentru mine, pentru noi sunt foarte importante aceste cuvinte: „*vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească*”. Nu am învățat-o într-un seminar oarecare sau

într-o școală biblică sau într-un seminar de predicatori, ci prin descoperirea directă și însărcinarea din partea lui Isus Hristos. Aceștia sunt niște oameni adevărați ai lui Dumnezeu, care au primit o însărcinare divină și au o singură răspundere: față de Dumnezeu.

Apoi, în Galateni 1 avem niște cuvinte minunate; Gal. 1.6-7: „*Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie...*”. Există o singură Evanghelie și anume, Evanghelia veșnic valabilă a lui Isus Hristos, Domnul nostru și care este vestită acum tuturor popoarelor ca o mărturie și în v. 7 se continuă: „*Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos*”. Să ne ferim de astfel de oameni. Noi dorim doar Cuvântul original al lui Dumnezeu; nicio interpretare, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu în original și Duhul Sfânt ne conduce în tot adevărul.

Cu privire la dragoste, noi am subliniat deja. Și în Romani 12.9 citim: „*Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia*”. Nu știu dacă voi o simțiți deja. Eu o simt. Dragostea lui Dumnezeu devine tot mai profundă, ne unește tot mai mult și tot mai puternic.

Deci, așa cum este scris, mai întâi Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Lui. Noi devenim credincioși în Isus Hristos, Domnul nostru. Primit iertarea, harul și mântuirea deplină din partea Domnului nostru. După aceea, Duhul lui Dumnezeu lucrează mai departe în noi până când totul devine așa cum o dorește Dumnezeu. Și dragostea își are locul. Dacă am dori să punem aceasta într-o ordine – cum subliniază fratele Branham: mai întâi, dovada este că noi credem Cuvântul, îl primim și prin Duhul Sfânt ne este descoperit. Dar și tot restul, toate celelalte făgăduințe pe care le-a dat Dumnezeu. Și cu aceasta putem merge chiar până la începutul Noului Testament. În Fapte 11 a spus și a apărât ceea ce s-a întâmplat între neamuri, spunând că și acestea „au primit Duhul Sfânt la fel cum l-am primit și noi la început”.

Haideți ca noi să fim cinstiți în toate punctele, cu noi înșine, cu Cuvântul lui Dumnezeu și să nu existe nimeni în mijlocul nostru care să spună: „Atunci eu n-am nevoie de botezul Duhului”. Tu ai nevoie de totul: de convertire, de înnoire, de nașterea de nou, de botezul Duhului, de dragostea frățească, de dragostea pentru toți oamenii - noi avem nevoie de tot ce ne-a pregătit Domnul. Sublinierea este făcută, probabil, pentru toți aceia care și-au închipuit cumva că ei posedă totul și că ei sunt binecuvântați în adunările lor carismatice. Prorocul lui Dumnezeu a văzut aceasta într-o vedenie: „Spune-le: nu darurile, nu ceea ce prezentați voi acolo este dovada Duhului Sfânt. Ci dovada dumnezeiască constă în faptul că voi puteți crede așa cum spune Scriptura, că voi puteți primi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să aveți parte de împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu”. Deci, în acest loc noi credem în Domnul nostru, credem toate făgăduințele Lui.

Cineva mi-a spus ieri: „Frate Frank, eu îți urez o măsură dublă”. Răspunsul meu a fost: „Eu aș fi mulțumit deja cu o măsură plină”. Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă noi mai întâi am fi binecuvântați așa cum a fost Biserica primară din Ierusalim, Samaria, Iudeea, dacă noi am primi o astfel de măsură, atunci măsura dublă poate să mai vină după aceea; da, dacă se întâmplă aceste lucruri puternice. Domnului Dumnezeu să-I fie milă de noi toți.

Acum eu am o întrebare pe care a pus-o și Domnul nostru: ați înțeles voi totul în mod corect? Ați înțeles-o corect de ce i-a fost arătat fratelui Branham într-o vedenie și a primit răspunsul într-o vedenie? Spune poporului Meu: „Nu darurile, nu ceea ce faceți voi acolo, ci dovada adevărată a Duhului Sfânt este faptul că voi puteți crede și primi Cuvântul lui Dumnezeu”. Și încă odată accentuarea: „Cine crede Cuvântul lui Dumnezeu, cine poate să primească acest Cuvânt al lui Dumnezeu, aceasta este dovada Duhului Sfânt”.

Frați și surori, cred că pot să spun aici că mesajul nu ne-a fost vestit nouă în zadar. Pot eu să consider că noi punem Cuvântul lui Dumnezeu pe prim plan? Și că noi respingem toate răstălmăcirile și permitem ca Dumnezeu să ne vorbească prin Cuvântul Lui astfel încât să poată să și lucreze în mijlocul nostru conform Cuvântului? Am putea să mai citim multe versete biblice, despre Cuvânt. În prima mea

scrisoare circulară din 1966, titlul a fost: „Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor”. Cerul și pământul vor trece, totul va trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecilor. Și dacă acest Cuvânt este în voi, atunci și voi rămâneți în vecii vecilor, pe baza Cuvântului, fiindcă noi am primit viața veșnică prin harul Lui. Și Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu, Sămânța a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul nostru a fost Sămânța făgăduită că va veni ca să zdrobească capul șarpelui; și a și făcut-o. Și apoi este scris: „Eu voi turna Duhul Meu peste sămânța ta” [Is. 44.3]; „O sămânță de oameni Îi va sluji” [Ps. 22.30]; aceasta o puteți reciti toți. Dumnezeu are o sămânță pe acest pământ, fii și fiice ale lui Dumnezeu, pe care i-a iertat, pe care i-a chemat, care au primit iertarea și împăcarea cu Dumnezeu.

Așa cum am subliniat și aseară, Pavel a spus: „*Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” [2 Cor. 5.20]. Noi am crezut mesajul lui Dumnezeu și vestim acest mesaj al împăcării și toți aceia care primesc har înaintea lui Dumnezeu primesc acest mesaj. Partea a doua este să credem ce a spus Scriptura, să credem cum spune Scriptura. Dacă Scriptura spune: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”, atunci Dumnezeu a spus-o; nu prorocul Maleahi, ci Dumnezeu a spus-o. Nu Maleahi a trimis [un proroc], ci Dumnezeu a trimis. Și așa cum atunci a fost necesar ca oamenii să asculte de glasul celui ce striga în pustie ca să fie pregătită calea Domnului, la fel este și astăzi. Toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu, toți care au legătura cu Dumnezeu, toți care au legătura cu Cuvântul lui Dumnezeu și care cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, toate făgăduințele, toți care îl primesc, au parte de tot ce a făgăduit Domnul.

În Romani 13.10 este scris: „*Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci, este împlinirea Legii*”. Dragostea este pe prim plan la noi toți care am primit și credem Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori și din nou mulțumitori pentru tot ce a făcut Dumnezeu deja în timpul nostru.

Dați-mi voie să mai subliniez încă o dată: la ce le folosește oamenilor dacă ei dansează în jurul unui vițel de aur și rămân în trecut și nu recunosc ceea ce face Dumnezeu în prezent, ci disprețuiesc această lucrare a lui Dumnezeu? Cum poate fi așezat⁴ așa ceva? Eu vă voi citi. Este un cuvânt deosebit în Psalmul 58 care îi descrie pe toți aceia asemenea lui Core și Datan, care sunt amintiți și în Fapte 13; dar aici, în Psalmul 58 sunt amintiți aceia care resping [Cuvântul] fiindcă au căzut pradă minciunilor. Vedeți ce este scris aici, în Ps. 58.3-4: *„Cei răi sunt stricați încă din pântecul mamei lor; mincinoșii se rătăcesc odată cu ieșirea din pântecul mamei lor. Au o otrăvă ca otrava unui șarpe, ca otrava unei aspidă surzi, care își astupă urechea”*. Există frați cu care nu poți vorbi; ei pur și simplu nu ascultă, este imposibil. Ei cred doar minciunile și interpretările proprii.

Frați și surori, aceasta ne deosebește pe noi de toți ceilalți care își vestesc mesajele proprii și care au adus interpretările proprii. Dumnezeu ne-a deschis urechea, noi nu suntem surzi, ci auzim ce spune Bisericilor Duhul, noi primim și credem așa cum este scris: *„Cine are urechi să asculte ce spune Bisericilor Duhul”*. Dar toți aceia care își cred minciunile proprii, interpretările proprii care nu sunt decât niște minciuni, aceia nu pot să suporte adevărul; ei nu sunt pregătiți nici măcar să asculte adevărul. Și adevărul este și rămâne Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în vecii vecilor.

Încă ceva - cuvântul scump adus prin apostolul Petru. Pentru mine toate aceste versete sunt scumpe de fiecare dată când le citesc. Eu fac aceasta deseori în călătoriile mele. Dar ascultați ce este scris în 1 Petru 1 începând cu v. 22: *„Deci, ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”*. Aici este relația între Cuvântul adevărului și dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Dumnezeu a putut să lucreze în noi. El ne-a dăruit ascultarea față de Cuvânt, credința față de Cuvânt. Necredința și neascultarea n-au nicio șansă în viețile noastre. Haideți s-o mai citim încă o dată în context: *„Deci, ca*

⁴ încadrat într-un tablou biblic – n.tr.

unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul...". Ați făcut-o? Da, eu cred că ați făcut-o. „...ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”. Dumnezeu să ți-o dăruiască ție, mie, nouă tuturor, credința în adevăr. Și adevărul ne-a eliberat de toată rătăcirea. Adevărul va fi biruitor în aceia și prin aceia care l-au primit.

Și următoarele versete, v. 23: *„Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”. Amin. Amin. Lăudat și slăvit să fie Domnul! Aceasta s-a întâmplat cu tine și cu mine. Primiți-o! Primește-o și mulțumește-I Domnului pentru aceasta.*

Apoi, vers. 24-25: *„Căci orice făptură este ca iarba și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac...”. Amin. „...Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”. Amin. Și din nou Amin. Cinste să-I fie adusă Domnului și Dumnezeului nostru!*

El să ne dăruiască harul Său astfel încât Biserica, la sfârșit, să fie identică cu cea de la început. Dumnezeu să restituie toate roadele, toate darurile, toate slujbele Duhului, totul să devină așa cum a fost la început, în restituirea deplină.

Frați și surori, nici pentru aceasta nu trebuie să ne facem griji. Dumnezeu a spus-o deja în Zaharia 4.6b: *„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!”*. Și așa cum în mâinile lui Zorobabel a fost temelia care a fost pusă tot așa este scris că în mâinile lui va fi și Piatra de încheiere care va fi pusă în mijlocul strigătelor de: *„Îndurare, îndurare cu ea!”* Deci Dumnezeu a preluat răspunderea ca să împlinească toate făgăduințele și noi credem și le vom vedea împlinite.

Nu sunteți voi mulțumitori pentru Cuvântul Domnului? Cuvântul este Sămânța care a răsărit în noi, care suntem născuți din nou la o nădejde vie. Primiți-o prin credință.

Și ultimul verset de aici, v. 25: *„Dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin*

Evangelie". Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem slava și lauda. Și tot ceea ce mai trebuie să se împlinească, Domnul o va împlini. La El nu va fi niciodată prea târziu. Haideți să înaintăm prin credință, să ne punem încrederea în El. El va face totul bine. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm încă o dată cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)].

În timp ce rămânem în rugăciune în liniștite, doresc să întreb dacă mai sunt niște cereri deosebite. Sunt în mijlocul nostru frați și surori care doresc să fie botezați? Credeți voi din toată inima? V-ați predat viața Domnului, așa cum a fost la început? Până acum văd doar o singură mână ridicată. Acum văd și a doua, a treia. Deci, dacă doriți, poate avea loc un botez după această adunare. Mai sunt și alte dorințe de rugăciune pe care acum ați vrea să le aduceți înaintea Domnului și noi să ne rugăm împreună cu voi pentru aceste lucruri? Dumnezeu să vă dăruiască credința necesară că El, acum, va asculta rugăciunile noastre, făcute împreună. Domnul nostru a spus: „O, dacă ai putea să crezi, atunci ai vedea slava lui Dumnezeu”. Cântăm împreună cântarea „Crede doar, crede doar” [Se cântă cântarea (...)].

O, Dumnezeule mare, venim în prezența tronului Tău de har și Îți mulțumim din toată inima noastră pentru lucrarea Ta încheiată de răscumpărare. Tu ai luat asupra Ta toate bolile, toate păcatele, toate durerile, Tu ai luat totul asupra Ta. Prin rănilor Tale am fost tămăduiți. Și toți aceia care încă au necazuri și doresc să fie eliberați, o iubitul Domn încă este scris: „Acela pe care îl eliberează Fiul, acela este liber”. Primiți-o! Primiți-o, căci așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Și acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Primiți-o prin credință.

Și toți aceia care au înțeles cât de important este ca noi, acum, să ne decidem corect și să nu mai fim clătinați în stânga și în dreapta, ci să credem așa cum zice Scriptura și Dumnezeu să ne descopere, ca să știm că noi, într-adevăr, suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Tu ai spus: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul... vă va descoperi*

lucrurile viitoare". Iubite Domn, Îți mulțumim pentru Duhul adevărului, pentru Cuvântul adevărului și Îți mulțumim pentru mesajul divin pe care ni l-ai dăruit în acest timp. Îți mulțumim pentru toți prorocii, pentru toți apostolii, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament, Îți mulțumim împreună pentru că ne-ai deschis înțelegerea pentru toate versetele biblice, că ne-ai introdus în acest Cuvânt al Tău în Locul Preasfânt, prin harul Tău.

Iubit Domn, noi am înțeles că Tu Te-ai descoperit deasupra chivotului, că Te-ai coborât peste acest chivot și ai vorbit. Iubit Domn, noi credem că Tu, ca Miel al lui Dumnezeu, ai murit pentru noi și Sângele Tău, Sângele legământului celui nou a fost vărsat pentru noi. Noi credem că Tu, ca Mare Preot, ai intrat cu propriul Tău Sânge în Locul Preasfânt și l-ai așezat pe chivot, pe tronul de har. Toată osânda care a venit peste noi din pricina Legii, a fost luat de la noi; noi suntem iertați, noi suntem liberi, suntem răscumpărați. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și minunat, al lui Isus!

Binecuvântează-i împreună cu noi pe toți cei ce au fost conectați în direct de pe tot pământul, de la răsăritul soarelui până la apusul lui și Tu să desăvârșești o, Doamne, lucrarea Ta în timpul nostru. Îți mulțumim pentru hrana proaspătă, pentru Cuvântul Tău pentru acest timp, pe care l-ai descoperit și pe care noi îl credem. Iubit Domn, eu Îți predau Ție Biserica Ta, primește-i pe toți. Eu Te rog ca niciunul să nu lipsească la răpire, toți să fie pregătiți, toți să fie de față când Tu vei reveni. Așa mi-ai arătat-o mie, așa am văzut-o: că mulțimea mare, îmbrăcată în haine albe, a fost răpită.

Iubit Domn, o spun din nou: Îți dedic turma răscumpărată prin Sângele Tău, mulțimea Ta botezată cu Duhul Tău Sfânt, mulțimea care a primit Cuvântul Tău și l-a crezut din toată inima ei și căreia i-a fost descoperit.

Iubit Domn, împreună, noi vom trăi desăvârșirea. Binecuvântează poporul Tău Israel într-un mod deosebit. Îți mulțumim că va veni momentul când toate națiunile vor merge la Ierusalim ca să Ți se închine Ție, Împăratul împăraților. Tu vei împlini toate făgăduințele Tale.

Binecuvântează-ne pe toți și fii cu noi toți, în special cu toți aceia care s-au decis să fie botezați. O spunem din nou: binecuvântat să fii Tu o, Doamne Dumnezeu nostru, pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău, pentru credincioșia Ta, pentru lucrarea Ta în timpul nostru. Binecuvântează în mod deosebit pe toți frații care ne-au vizitat, pe toți frații din Brazilia, din Portugalia, din Republica Congo, Angola, Buenos Aires și de oriunde au venit ei. Binecuvântează-i și pe toți cei care ne-au transmis salaturile prin telefon.

Iubit Domn, Biserica Ta a fost chemată afară din toate popoarele, limbile și națiunile. Îți mulțumim din toată inima. Binecuvântează-i pe toți aceia care au venit, pe toți aceia care au ascultat. Ție, Dumnezeului Atotputernic Îți aducem laudă și mulțumire, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Cei care doresc să fie botezați, să vină acum în față, vă rog. Dacă surorile noastre au o cântare potrivită, să vină în față. Dacă va vrea Dumnezeu... Mai este cineva? Aleluia! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu!

Voi v-ați predat viețile Domnului? Voi doriți să fiți aici pentru Domnul, v-ați dedicat viețile Lui, primind prin credință ce v-a dăruit Dumnezeu și crezând că El v-a primit și voi ați devenit proprietatea Lui, acum?

Acum vom asculta o cântare minunată, cântată de surorile noastre [Se cântă: „Dragostea lui Dumnezeu este mai mult decât poate să exprime o limbă...”]. Amin.

Doar dragostea desăvârșită va intra Acolo. Și dragostea desăvârșită este legată cu Cuvântul desăvârșit, ca voia desăvârșită a lui Dumnezeu să se poate împlini în noi, prin harul Său. Nu vă faceți niciun fel de probleme. Numai să credeți așa cum zice Scriptura și Domnul va fi cu voi.

Toți aceia care au venit de aproape și de departe, din Finlanda, Cehia, Polonia, din toată Europa și din toată lumea, indiferent de unde ați venit, Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi; în special cu frații noștri slujitori din Africa. Dacă va vrea Dumnezeu, acum, în

octombrie merg într-o călătorie care va fi mai dificilă decât cea din septembrie. Fratele Helmuth Miskis, de când a fost aici fratele din Brazilia, a putut și el să experimenteze câte uși s-au deschis acolo, câte invitații au sosit. Și dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, vom fi în șapte orașe diferite. Acolo sunt multe zboruri din Sao Paulo în alte orașe. Rugați-vă și pentru mine pentru ca Domnul să-mi dăruiască și puterea fizică să pot încheia slujba, astfel încât Dumnezeu să-Și poată desăvârși lucrarea Lui în noi toți. Suntem mulțumitori fiindcă am fost chemați și putem vesti Cuvântul lui Dumnezeu.

După aceea, dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, vom merge și în Peru; și aproximativ în două săptămâni vom fi din nou înapoi. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! Eu aș dori să-i chem încă o dată pe toți frații [slujitori] în față și toți să aibă posibilitatea să se roage sau să spună câteva cuvinte, dar vă rog, credeți-mă: noi suntem uniți cu voi. Și suntem mulțumitori din adâncul inimii noastre pentru toți frații care, în toate țările, în toate locurile, vestesc același Cuvânt și distribuie aceeași hrană duhovnicească, astfel încât poporul lui Dumnezeu să primească acum hrana pe care a pregătit-o Domnul pentru noi.

Încă o dată să fie spus: omul lui Dumnezeu nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care a ieșit din gura lui Dumnezeu. Credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu? Amin. Amin. Amin. Atunci este suficient dacă fratele Schmidt se va ruga cu noi și fratele Miskis se va ruga pentru cei care vor fi botezați.

[Fratele Schmidt: Doamne Dumnezeul nostru, Îți mulțumim pentru Cuvântul vieții pe care Tu ni-l dăruiești în fiecare zi, de fiecare dată când venim împreună în prezența Ta, așa cum o facem și acum. Îți mulțumim fiindcă Cuvântul Tău nu se întoarce fără rod, ci împlinește scopul pentru care l-ai trimis. Noi avem dovada înaintea noastră: oamenii au auzit, au crezut și au primit și acum ei doresc să încheie un legământ cu Tine. Doamne al cerului, Tu să confirmi acest legământ al unui cuget curat. Ei să trăiască în prezența Ta și în prezența oamenilor cu un cuget curat.

Binecuvântează-i pe toți aceia care doresc să mărturisească aceasta; ei Îți sunt dedicați Ție pentru timp și veșnicie. Binecuvântează-i, sfințește-i spre slava Numelui Tău. Te rugăm fii Tu cu toți în drumul lor spre casă, condu-i și ocrotește-i pe toți. Noi depindem de binecuvântarea. Îți mulțumim și Te rugăm din nou, binecuvântează din bogăția harului Tău. Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin].

Să vină fratele Gilbert și să mulțumească. Doar o rugăciune de mulțumire... Frații trebuie să știe că eu îi respect pe toți.

[Fratele Gilbert se roagă (...)].

Cântăm cântarea „Mai aproape acasă” [Se cântă cântarea (...)].

Iubite Domn, ne rugăm încă o dată pentru toți aceștia care vor fi botezați. Acesta să fie legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Dăruiește-le harul să fi murit împreună cu Tine, să fie înmormântați împreună cu Tine și să învie împreună cu Tine la o viață nouă. Fii cu ei toți, cu fiecare în parte.

O, Doamne, Îți dedicăm Ție toată Biserica Ta din toată lumea. Binecuvântează-i pe toți aceia care au venit din toată Europa și din alte țări din lume, ca să aibă părtășie cu noi și să asculte Cuvântul Tău pentru acest timp. Îți mulțumim și pentru ceea ce a spus slujitorul Tău, fratele Branham: cea mai importantă, cea mai clară dovadă este ca noi să Te credem pe Tine, să credem fiecare Cuvânt, să primim toate făgăduințele și prin aceasta dovedim că Tu ești adevărat și toate cuvintele lui Dumnezeu sunt adevărate.

Și Îți mulțumim fiindcă noi putem vesti Cuvântul Tău ca Evanghelia veșnic valabilă. Binecuvântează în special pe toți aceia care vorbesc limba portugheză. Acum noi Te rugăm pentru ei în mod deosebit. Binecuvântează-l și pe fratele nostru iubit și pe toți aceia care conlucrează cu el. Binecuvântează-i în mod deosebit și pe cei care ne-au vizitat din Chile, binecuvântează o, Doamne.

Noi suntem poporul Tău, Biserica Ta. Toți să se simtă acasă în acest loc. Unește-ne în dragostea Ta desăvârșită. O, Dumnezeule,

lăudat și slăvit să fii Tu, o Doamne. Binecuvântează-i pe toți frații noștri din Republica Congo, binecuvântează în mod deosebit pe prietenul meu dr. Mbie. Binecuvântează pe toți frații care m-au sunat, ale căror numere de telefon au rămas la birou; ei să mă înțeleagă și toți să fie binecuvântați.

Iubite Domn, inima mea este mișcată ca să-Ți mulțumească pentru că ne-ai dăruit o parte deplină în lucrarea pe care ai făgăduit-o pentru timpul acesta și să avem parte de ceea ce faci Tu acum. Binecuvântează-i pe toți aceia care au ascultat Cuvântul Tău în călătoria misionară trecută și binecuvântează-i pe toți aceia care ascultă astăzi online și binecuvântează și zilele care sunt înaintea noastră.

Ție Îți încredințăm totul și din nou Îți mulțumim că am înțeles vorbirea Ta. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”.

Cântăm cântarea „Aleluia, fii slăvit”

[Se cântă cântarea (...)]. Amin. Amin.

Harul Domnului să fie cu voi până data viitoare. Amin.